

ville sælge nogle af disse Strimler, og det kan være rigtigt nok. Men der er en anden Ting, som jeg meget vil anbefale; naar der saaledes bliver Strimler mellem Dyrehavens Hegn og Jærnbanen, nemlig at der paa denne Strimmel kunde blive anlagt en Gangsti eller Færdselsvej, saaledes at de Beboere, som i tusindvis have Sommerboliger derude, paa hvert Punkt af Strandvejen kunde komme ind paa denne Promenade og paa passende Steder over Jærnbanelinien ind i Dyrehaven. Jeg tror, man derved vilde imødekomme et Ønske hos den store Befolkning, der navnlig om Sommeren bor derude, og jeg tror, at det kan gøres uden noget som helst Offer fra Statens Side. — I øvrigt har jeg ikke noget at bemærke.

Judenrigsministeren (Singerslev):

Jeg kan være enig med de ærede Talere i, at denne Forhandling om Jærnbane forslag fornuftigvis maa være en Forhøttelse af tidligere, og det ikke blot eet Mars, men flere Mars Forhandlinger om, i al Fald for en Del, de samme Lovforslag, og jeg finder derfor heller ikke, at der er Anledning til at gaa dybt ind paa Materien. At saa noget nyt presæt ud af den vil være overmaade vanskeligt. De Spørgsmaal, som interessere, ere jo, naar jeg undtager nogle enkelte Bispørgsmaal — f. Eks. Gaderne i Helsingør og Klampenborgstationen, som den ærede sidste Taler rørte ved — Laaneparagraffen og Bidragsspørgsmaalet. Man kan ganske vist sige, saaledes som den ærede Taler, det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen), at der skal foreligge en samlet Overvejelse, at i Anledning af Spørgsmaalet om Laan til Jærnbaner skal hele den finansielle Stilling tages under Behandling, men det kan ogsaa være, at vi egentlig staa saaledes, at det netop er det, vi gøre. Man maa jo ikke lade sig forvirre af, at der paa dette Lovforslag staa en Laaneparagraf — og i Forbigaaende sagt kan det jo være meget hensigtsmæssigt efter den Maade, hvorpaa der er Tale om at optage Statslaan, nemlig ved Udstedelse af Statsobligationer, at man efterhaanden udsteder saadanne — for naar man vil se, hvad der ligger bag ved dette, vil man finde en Laaneparagraf paa samtlige Forslag om Statsbaner og Forslag om Mulæg af private Baner. Den ærede Taler, som først havde Ordet i Dag, nævnte allerede en Sum, 30 Mill. Kr., eller nogle og tredive Millioner, som man kunde gøre Regning paa at komme til at bygge Jærnbaner for i den nærmeste Fremtid, og det turde ikke være

urimeligt at forudsætte, at man i den Anledning maa optage et Statslaan. Om man kan have politiske Betænkneligheder derved, bliver jo en Sag for sig. De ærede Medlemmer sige jo dog ikke, at de ikke ville være med til at optage et saadant Statslaan, men sige kun, at de synes ikke, at Tiden er kommen saa langt frem, at de kunne se saadan paa Situationen, at den er moden til at optage Statslaan. Saaledes kan man jo foreløbig se paa Sagen, men Tingen er, at det bliver ikke ved en enkelt Bane, som man ønsker fremsført. Man vil f. Eks. ikke sige: Kystbanen vilde vi have fremsført alt — jeg vil selvfølgelig ogsaa gerne have den, kan jeg saa gennemsføre en enkelt Bane, saa tager jeg den — men det er en Fornemmelse eller mere end det, at bliver der Tale om at bygge Jærnbaner, saa bliver det en Buset, som kommer paa en Gang, og jeg tror ikke, at en saadan Buset lader sig plukke, uden at man kommer til at finde sig i tillige at hvide Statslaan; under hvilke Former det kan ske, kan jo nærmere overvejes. Jeg er derfor ikke saa bange for disse Udtalelser mod Statslaan, thi jeg tror, at man efterhaanden vil komme til at erkende, at et saadant bliver nødvendigt, naar man i det hele taget skal komme ind paa denne Vej, Jærnbanevejen.

Et andet Spørgsmaal, der ogsaa har en vis Interesse, det er det, om nu de, der ere knyttede til Kystbanen, Landdistrikterne, skulle bidrage til den, og det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen) siger saa skønt, at Syen, hvor han har hjemme, skal ret tappes, da det skal hvide 80,000 Kr. pr. Banemil, at Sylland kun skal hvide 40,000 Kr. og Sjælland slet intet. Men Sandheden er ikke ganske saadan. Forholdet er det, at der byggedes i sin Tid en hurtig Bane fra Kinge til Faaborg, hvor man satte et Bidrag af 80,000 Kr. ind, og fra Regeringens Synspunkt maa det være klart, at naar man skal foreslaa en Jærnbane Kinge—Nyborg, saa maa den foreslaa det samme Bidrag som for Kinge—Faaborg. Om man kan blive enig om dette, bliver jo saa sin Sag.

Hvad det ydste Bidrag angaar, hænger det jo saaledes sammen, at i sin Tid har Judenrigsministeren foreslaaet et lavere Bidrag end 40,000 Kroner for Løgstør Banen. Det blev saaledes opgjort, at 25,000 Kr. vilde for den Bane i Forhold til Befolkningens Tæthed være det samme som for Sjælland 40,000 Kr., som der den Gang var Tale om. Saa endes man i Rigsdagen om, at der skulde staa 40,000 Kr. for begge, og det Resultat afviserede jeg ved,